

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 90
półrocznie 24 Mk., Kr. 45
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ren 24.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tak-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie dozoru nad kotłami parowymi w b. zaborze austriackim.

§ 1. Wiedeńskie Towarzystwo Dozoru i Ubezpieczenia Kotłów Parowych (Dampf-Kessel-Untersuchungs- und Versicherungsgesellschaft A. G. in Wien), jako obcokrajowe i nie podlegające kontroli organów władz państwowych polskich, nie może nadal wykonywać dozoru nad kotłami parowymi w b. zaborze austriackim.

§ 2) Do czasu ustawodawczego uregulowania sprawy dozoru nad kotłami parowymi — dozór nad kotłami, które podlegały dotychczas dozorowi Wiedeńskiego Towarzystwa Dozoru i Ubezpieczenia Kotłów Parowych, ma prawo wykonywać, na zasadzie mojego rozporządzenia z dnia 1 września 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 202) — Warszawskie Stowarzyszenie dla Dozoru nad Kotłami Parowymi.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Szczeniowski.*

Szef Sekcji:

(—) *Bystydziański.*

Warszawa, dnia 5 września 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zniesienia miejscowej taryfy węglowej dla Małopolski i Ślązka.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza, co następuje:

Polskie Koleje Państwowe.

Okręgi Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej. Miejscowa taryfa towarowa, c. k. austriackich kolei państwowych.

Od dnia 15 września r. b. znosi się miejscową taryfę towarową c. k. austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt 4, z dnia 1 października 1917 r.

Taryfa ta, zawierająca stacyjni obliczone stawki przewozowe dla węgla i koksu według zasad wyjątkowych taryf 1b i 1c miejscowej taryfy towarowej c. k. austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt 1 i 2, stanie się, wobec podwyższenia taryf w ogólności, bezprzedmiotową.

Kierownik Ministerstwa:

(—) *I. Eberhardt.*

Warszawa, d. 10 września 1919 r.

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 roku w przedmiocie utworzenia Państwowego Funduszu Mieszkaniowego.

Art. 1. Celem ułatwienia budowy domów z małą, tanimi mieszkaniem higienicznymi upoważnia się Rząd do utworzenia Państwowego Funduszu Mieszkaniowego.

Art. 2. Państwowy Fundusz Mieszkaniowy posiada wszelkie atrybucje osoby prawnej.

Art. 3. Przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego do zarządzania państwowym funduszem mieszkaniowym powołana zostaje pod przewodnictwem Ministra Zdrowia Publicznego lub wyznaczonego przez niego zastępcy Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego, złożona z przedstawicieli Ministerstw: Skarbu, Robót Publicznych i Zdrowia Publicznego.

Art. 4. Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego przyznaje pożyczki zarządom komunalnym:

a) na zakup terenów, materiałów budowlanych lub ich wytworzenie, oraz na budowę domów z małą, tanimi mieszkaniem higienicznymi dla ludności niezamożnej w szczególności dla inwalidów wojennych, dla wdów i sierot po poległych wojskowych, oraz dla niezamożnych rodzin robotniczych i urzędniczych, obciążonych licznym potomstwem;

b) na pożyczki, jakie zarządy komunalne udzielać będą kooperatywom mieszkaniowym, organizacjom społecznym, instytucjom i osobom prywatnym na zakup terenów pod budowę i na budowę małych, tanich mieszkań higienicznych.

Art. 5. Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego może przyznawać pożyczki na cele, wymienione w punkcie a) art. 4, bezpośrednio instytucjom państwowym, kooperatywom mieszkaniowym i organizacjom społecznym.

Art. 6. Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego przyznaje porękę zarządom komunalnym, instytucjom państwowym, kooperatywom mieszkaniowym i organizacjom społecznym na pożyczki, zaciągane przez nie w instytucjach kredytowych lub ubezpieczeniowych i u osób prywatnych na cele, wymienione w ustawie niniejszej.

Pożyczki, za które Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego obejmuje porękę, posiadają bezpieczeństwo państwowe.

Wysokość poręki, przyznanej przez Komisję Państwowego Funduszu Mieszkaniowego, nie może przekraczać dziesięciokrotnej wysokości dotacji rocznej tegoż funduszu, ustanowionej zgodnie z art. 12. Na zabezpieczenie strat, mogących wyniknąć z poręki, przeznacza się 1/4 część powyższej dotacji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego.

Art. 7. Ogólna suma obciążeń nieruchomości, korzystających z pożyczek i poręki Państwowego Funduszu Mieszkaniowego, nie może przekraczać 95% szacunku nieruchomości, ustalonego przez Komisję Państwowego Funduszu Mieszkaniowego.

Art. 8. Udzielone pożyczki zwracane będą Państwowemu Funduszowi Mieszkaniowemu w ratach umarzających pożyczki.

Wysokość rat, okres umarzania pożyczki i inne warunki, na jakich przyznawane będą pożyczki i poręka, w szczególności sposób wypłaty pożyczki określa Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego w każdym przypadku poszczególnym.

Art. 9. Podania, kierowane do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów i załączniki do tych podań, jak wogóle wszelkie dokumenty, dotyczące udzielania pożyczki lub poręki przez Komisję Państwowego Funduszu Mieszkaniowego, są wolne od wszelkich opłat stemplowych i należności skarbowych.

Art. 10. Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego sprawuje nadzór nad wykonaniem warunków, na jakich przyznane zostały pożyczki i poręka.

Art. 11. Warunki ogólne przyznawania pożyczek i poręki jak również sposób wykonywania nadzoru określili instrukcją, wydaną przez Ministra Zarządu Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych.

Art. 12. Celem utworzenia Państwowego Funduszu Mieszkaniowego wstawia się rocznie do budżetu Państwa odpowiednią kwotę. Dotacja na czas do końca 1919 r. wynosi 15.000.000 marek.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

wiz

(—) *S. Wojciechowski.*

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) *Janiszewski.*

Minister Skarbu:

(—) *Biliński.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Jasionowski.*

„Dziennik Ustaw R. P.” z d. 5 września 1919 r. № 72.

UZUPEŁNIENIE.

W Nr. 202 „Monitora Polskiego” z dnia 9 września pod tekstem Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wydawnictwa urzędowego p. t. „Polska Księga Stadna koni pełnej krwi angielskiej” oraz pod tekstem Przepisów dla Komisji do spraw Polskiej Księgi Stadnej koni pełnej krwi angielskiej wima być pomieszczone data i zmieniony podpis, jak następuje: Warszawa, dnia 29 sierpnia 1919 r. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: w. z. (—) Z. Chmielewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział prasowy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej komunikuje:

W Nr. 244 „Kurjera Warszawskiego” z dn. 4 b. m. ukazało się oświadczenie w sprawie strajku górników, podpisane przez p. T. Kociatkiewicza, przedstawiciela Rady Zjazdu Przemysłowców Górniczych. Ponieważ oświadczenie to nie odpowiada swemu celowi: „dokładnego informowania opinii publicznej o istocie i przebiegu rozgrywających się w społeczeństwie zjawisk”, a przytem stawia ogłoszonemu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikatowi w tej sprawie podstawy zarzut przedstawienia przebiegu sprawy „nieściśle i poniekąd stronnie”, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej stwierdza:

1) Przedstawiciele Rady Zjazdów Przemysłowców Górniczych zwrócili się oświadczenie do Sekcji Górniczo-Hutniczej Ministerstwa Przemysłu i Handlu o pośrednictwo Rządu w sprawie żądań robotników, co stwierdził również p. T. Kociatkiewicz na konferencji, odbytej dn. 2 sierpnia r. b. w przemówieniu, umieszczonym w protokole.

2) Komunikat Ministerstwa nie zawiera nigdzie twierdzenia, że przedstawiciele Rady Zjazdu Przemysłowców Górniczych brali udział we wszystkich posiedzeniach Komisji Rządowej. Kierując pertraktacjami, Rząd wyznaczył posiedzenia w tym składzie i w tej kolejności, jakie na podstawie doświadczenia w pośrednictwie w zatargach, uznawał za najbardziej celowe. Doświadczenie to poucza, że w razie rozbieżności w stanowiskach obu stron zainteresowanych odbywanie wspólnych konferencji do celu nie prowadzi, wywołując przewlekłe spory na tle wzajemnych oskarżeń.

3) W punkcie trzecim swego oświadczenia przedstawiciele Rady Zjazdu Przemysłowców Górniczych utrzymuje dwulicnie, jakoby komunikat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej zawierał twierdzenie, że „Komisja Międzyministerjalna uznała proponowaną przez przemysłowców premję od wydajności pracy za niezadawalną i bez znaczenia”. Jest to wysocy nieściśle, jak nieściśle jest, jakoby komunikat ten utrzymywał, że Komisja propozycję przemysłowców odrzuciła. Na podstawie rokowań z delegatami robotników, którym ta propozycja przemysłowców została przedstawiona, Komisja stwierdziła, że propozycja ta robotników nie zadawała. Jednocześnie Komisja, nie przesądzając, czy propozycja przemysłowców wprowadzenia ogólnej premji od wydajności w ostatecznym sformułowaniu może wywrzeć wpływ na redukcję żądań robotników, doszła do przekonania, że sama zasada ogólnej przecięlnej premji, jednakoż dla każdego robotnika niezależnie od intensywności jego indywidualnej pracy, nie jest zdolna oddziaływać dodatnio i skutecznie na wydajność pracy robotnika — i z tego punktu widzenia jest bez znaczenia. Skuteczność bowiem podjęta do wzmocnienia wydajności pracy może być jedynie odpowiednio unormowana, zapewniając robotnikowi realne korzyści — akordowy system wynagrodzenia za pracę.

Stwierdzić należy, że nie przedstawiciele Ministerstwa Pracy, jak utrzymuje oświadczenie, lecz przedstawiciele wszystkich Ministerstw, uczestniczących w konferencjach, usiłowali przekonać przedstawicieli przemysłowców o konieczności — w celu zażegnania grożącego przemysłowi węglowemu niebezpieczeństwa — przychylenia się do niektórych żądań robotników a przynajmniej okazania w tym kierunku dobrej woli. Do tego też zmierzala propozycja, dotycząca budowy domów dla ro-

Związek państw.

Berlin, 10 września. (PAT). — „Telegraphen Union“ donosi z Libawy, iż w dniach najbliższych odbędzie się w Rydze konferencja ministrów wojny i spraw zagranicznych: Liwonji, Estonji i Litwy. Głównym celem konferencji jest utworzenie związku państw, powstałych na łresach wschodnich. Plan ten nie napotyka sympatii wśród Ukraińców. Tendencja związku jest przeciw niemiecka.

Ultimatum Koalicji.

Paryż, 10 września. (PAT). — Clemenceau zaproponował Radzie Najwyższej wystosowanie do Niemiec nowego krótkiego ultimatum z żądaniem bezwarunkowego zastosowania się do żądania Koalicji w sprawie artykułu 61.

Przeciw dyktaturze proletariatu.

Lugdun, 10 września. (PAT). — Donoszą z Lozanny: Nadzwyczajny kongres partji socjalistycznej kantonu Vaud wypowiedział się znaczną większością głosów przeciwko przystąpieniu partji do trzeciej międzynarodówki. Uchwalono porządek dzienny, w którym partja oświadcza, że dążąc do idealu sprawiedliwości przez demokrację i wolność, odrzuca metodę dyktatury, jako sprzeciwiającą się istocie socjalizmu.

Rokowania bolszewików z Koalicją.

Nauen, 10 września. (PAT). — Rada robotnicza i żołnierska w Piotrogradzie upoważniła komisarzy ludowych do wszczęcia rokowań pokojowych z Koalicją na podstawie propozycji, przez nią przedstawionych.

Zdobycie Dźwińska?

Nauen, 10 września. (PAT). — Jak donoszą z Hel-singforsu, wojsko litewskie zdobyło Dźwińsk (Dyne-burg). Wiadomość ta jednak nie jest jeszcze potwier-dzona.

Walka z bolszewikami.

Lugdun, 10 września. (PAT). — Donoszą z Omska: Po dokonaniu odwrotu na całym froncie, który uskutecz-niony był bez stacjonarnej walki, wojsko nasze rozpoczęło ponownie ofensywę przeciw bolszewikom. Zacięte wal-ki toczą się w obrębie Kurgania. Wojsko nasze osiągnę-ło poważny sukces, wzięło jeńców i zdobyło materiał wojenny. Wojsko czerwone walczy w odwrocie.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

- Teatr Rozmaitości. Dziś i jutro „Czar“.
- Teatr Letni. Dziś i jutro „Niespodzianki różnowodne“.
- Teatr Nowości. Dziś „Hrabia Luxemburg“, jutro „Cno-śliwa Zuzanna“.
- Teatr Praski. Dziś i jutro „Podróż po Warszawie“.
- Teatr Polski. Dziś i jutro „Romans“.
- Teatr Mały. Dziś i jutro „Polityka“.
- Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Rewizor z Petersburga“.

MASZYNY DO PISANIA
różnych systemów ma na składzie i poleca
Biuro Techniczno-Handlowe „FERRUM“
Warszawa, Tłomackie 4, tel. 205-77. 9674

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego
Wyrobnów Bawełnianych
KAROLA SCHEIBLERA
w Łodzi

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonariuszów, że w dniu 3 października r. b., o godz. 10 zrana; odbędzie się w lokalu Zarządu, w Łodzi, przy Wodnym rynku, Nr. 2, zwyczajne Ogólne Zebranie Akcjonariuszów.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Zarządu o stanie interesów Towarzystwa i w sprawie ułożenia bilansów oraz wnioski Komisji Rewizyjnej.
- 2) Wniosek Zarządu w kwestji budżetu i planu działalności na rok 1919.
- 3) Wybór Dyrektorów Zarządu i Zastępców.
- 4) Wybór Członków Komisji Rewizyjnej.
- 5) Wniosek Zarządu w przedmiocie sprzedaży nieruchomości Towarzystwa.
- 6) Potwierdzenie mandatu Dyrektora-Zarządzającego i instrukcji dla niego.
- 7) Wybór prywatnej gazety, w której drukowane będą ogłoszenia Towarzystwa.
- 8) Wniosek Zarządu.
- 9) Wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, zamierzający uczestniczyć w tem Ogólnem Zebraniu, zechcą, stosownie do punktu 4 prawa z dnia 21 grudnia 1901 r., złożyć w kasie Zarządu Towarzystwa bądź akcje, bądź dowody instytucji kredytowych, przez rząd zatwierdzonych, na złożone akcje, a to najpóźniej na 7 dni przed terminem Ogólnego Zebrania.

W razie niedojścia do skutku Ogólnego Zebrania w pierwszym terminie, niniejszem namazga się Ogólne Zebranie w tymże lokalu i o tejże godzinie w drugim terminie, dnia 18 października 1919 r., które będzie ważne bez względu na liczbę przybyłych Akcjonariuszów.

Ostrzeżenie przed wyzyskiem spekulantów węglowych.

Państwowy Urząd Węglowy ogłasza, co następuje:

Došlo do wiadomości Państwowego Urzędu Węglowego, że niektórzy z odbiorców węgla placą rozmaitym osobom komisowe, wynoszące często znaczne sumy za wyjednanie lub przyspieszenie wysyłki węgla, w przeświadczeniu, że bez specjalnego wynagrodzenia zapłaconego pośrednikom, nie można otrzymać węgla zupełnie, lub też otrzymuje się go ze znacznym opóźnieniem.

Posrednicy powyżsi wyzyskują naiwność odbiorców w ten sposób, że dowiadują się drogami, nieznanymi Państwowemu Urzędowi Węglowemu, na jakie kopalnie jest już zadysponowany węgiel dla oddzielnych odbiorców, poczem sumę od korca, oni wystarają się o wysłanie węgla, ewentualnie o przyspieszenie wysyłki.

Otrzymałszy zapewnienie wynagrodzenia, śledzą za wysyłką węgla przez swoich agentów w Sosnowcu na stacjach, gdzie formowane są pociągi węglowe, i po otrzymaniu od tych agentów telegraficznej wiadomości, że węgiel został wyekspedyowany, udają się do odbiorcy, który w mylnem przekonaniu, że za interwencją pośrednika otrzymał węgiel, płaci mu wysoki haracz.

Cały udział spekulanta-pośrednika, dla niego wielce korzystny, a przez odbiorcę drogo opłacony, polega jedynie na tem, że pośrednik zawiadamia odbiorcę o wysyłce przeznaczzonego już przez Państwowy Urząd Węglowy, węgla, zanim Urząd wykona to sam oficjalnie, zwykłą drogą pocztową.

Biorąc pod uwagę powyższe, Państwowy Urząd Węglowy wyjaśnia, że ani spowodowanie samej wysyłki, ani przyspieszenie tejże nie odbywa się i odbyć się nie może pod presją żadnych ubocznych wpływów a jedynie na zasadzie, z góry ustalonego i zankreptowanego przez Międzyministerjalną Radę Rozdzielczą Węglową, rozkładu pod ścisłą kontrolą Państwowego Urzędu Węglowego.

Wszystkie pseudo-przyspieszenia, lub pseudo-ujedyniania wysyłki, są zwykłym oszustwem, wyzyskiem i stanowią nowy teren łatwej zdobyczy pieniędzy przez rozmaite osobistości, wykorzystujące naiwność ludzką.

Podając powyższe do wiadomości wszystkich odbiorców, Państwowy Urząd Węglowy komunikuje, iż przeciw każdemu podobnemu nadużyciu, będzie występował na drodze sądowej i administracyjnej, a każdy poszczególny odbiorca, który taką drogą chciałby zdobyć, lub przyspieszyć wysyłkę węgla, będzie pozbawiony przydziału węgla na przyszłość.

Państwowy Urząd Węglowy zwraca się do wszystkich odbiorców z usilną prośbą, aby w własnym swym interesie zawiadamiali Urząd o wszystkich podobnych propozycjach, niemających w rzeczywistości żadnej podstawy i tem celem całkowicie bezskutecznych, i zarazem zechcieli podawać nazwiska, narzucających się pośredników.

Warszawa, dnia 10 września 1919 roku.

Państwowy Urząd Węglowy.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Perfum i Mydeł „Warszawskie Laboratorium Chemiczne“

ma zaszczyt upraszać pp. Akcjonariuszów o przybycie na 2-e nadzwyczajne zgromadzenie, odbędzie się mające w dniu 10 października r. b., o godz. 4 popoł., w lokalu Zarządu, w Warszawie, Złota, Nr. 61.

Porządek dzienny Zebrania:

Uchwalenie powiększenia kapitału akcyjnego.
Wrazie, gdyby rzeczone Zebranie do skutku nie doszło z powodów, przewidzianych §§ 64 i 66 Statutu Towarzystwa, powtórne ogólne Zgromadzenie odbędzie się w dniu 23 października r. b., o godz. 4 popoł., w tymże lokalu, i będzie prawomocne bez względu na liczbę uczestników. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu, winni, nie później, jak na 7 dni przed Zebraniem, przedstawić Zarządowi Towarzystwa swoje akcje lub odpowiednie kwity depozytowe instytucji bankowych.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Komisji Stałkowej, powołanej z ramienia Ministerstwa Robót Publicznych, uprzejmie prosi pp. byłych właścicieli wszelkiego rodzaju statków żeglownych i wogóle nieparowców, kursujących do czasu wojny na Wiśle, o rekwirowanych przez b. władze rosyjskie lub niemieckie, o zgłoszenie się do Zarządu 1-go Okręgu Dróg Wodnych, ul. Matejki (dawniej Instytutowa), Nr. 8, m. 4, w godzinach między 12—1 w południe, dla otrzymania odpowiednich kwestjonariuszów w celu zarejestrowania pretensji z powodu rekwizycji przynależnych im statków.

Przewodniczący Komisji

9986

Inżynier Cwikiel.

Przegląd Dyplomatyczny

Pismo poświęcone zagadnieniom polityki międzynarodowej.

Wychodzi 1^{go} i 15^{go} każdego miesiąca.

Prenumerata wraz z przesyłką:

- Rocznie Mk. 40.
- Półrocznie 20.
- Kwartalnie 10.

Adres Redakcji: Warszawa, Pałac Staszica.

**Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, Warszawa, Lublin, Łódź
Kraków: G. Gebethner i S-ka**

